

Զ Ա Տ Ի Կ

Ծ Ա Ղ Ի Կ Ե Ի Թ Ռ Զ Ն Ի Կ

Ասմ ծաղիկ երկնային,
Զաստղեազարդըն երկին՝

Ինչո՞ւ ես թողել

Եկեր այցելել,

Յառց աշխարհին՝

Արտասուաց հովտին .

Այնքա՞ն սէր վառեաց՝

Ի սիրտդ անձկայրեաց

Աշխարհ հողածին,

Մարդ կանանցածին .

Եկար դու հանգեւ

Ի ծոց մեր երկրին՝

Գեղովդ յանկուցիչ,

Հոտովդ հրապուրիչ՝

Անմեղ դու շուշան

Վարդապոյն յարեան :

Հաիկդ հրաշագեղ, դու որ բզբոյին

Թւեր պարզեցիր ի քառաթեւին,

Գլուխդ հակեցիր ի վայր ի յերկիր,

Գըլծով հայեցար սրբոտի սիրալիր .

Դու կենաց ծառին ի վերայ բունին՝

Տարեալ զերդ թըռչուն ի բոյն սիրային

Գեղգեղեալ նըւագս աղու մեղեդին՝

« Օրհնել զանիծիչս սիրել զատելիս », .

Փըշեղէն պըսակ ամեալ ճակատիդ՝

Հեզ խոնարհաբայց մարդկային դարմիդ .

Իջուցին զրժոխք

Ըզքեզ քէն և ոխք .

Լուշորդ երկնային՝

Սուգար խառորին

Ալբա խաւարին,

Իջար անձնուէր՝

Հանել անտ ի 'վեր

Զաբդարոց ըստուեր,

Հըզօր սատանին

Խորտակեալ թւեր,

Ընդ հոգւոց մարդկան

Քեզ տըւեալ փերկանք :

Ո՛վ ի մեկրոց վերակենդան՝

Զարմանալի դու ֆիւնիկ

Որ ըզձուս ամեն մեղ զատկական՝

Ներկեալ արեամբըդ կարմիրիկ,

Անըսկիզբն և անվախճան՝

Անմահութեան զայդ նըշան,

Նորափետուր լի ձագօք՝

Եւ բազմահոյլ սերընդօք,

Յիշատակաց աշխարհէն

Ըզքուն մահու թօթափեալ

Վաղ զայն ի նիրհ դարձուցեալ ,

Նընջեցելոց սուրբ յարութիւն,

Յարուցելոց անմահութիւն,

Կենաց զարունն աւետեա,

Եւ բզջատիկ մեղ բերես՝

Քրիստոս, փառք քեզ :

Էմմանուէլ Էփ . Եսայեան